

R O M Ȃ N I A
JUDECĂTORIA SECTORUL 3 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 10242/2017

Ședința din camera de consiliu din data de 27.09.2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE - Elena Șalapa

Grefier - Dorina Butnariu

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamantul **CONSILIUL DE MEDIERE** și pe pârâta **BIROU DE MEDIATOR**, având ca obiect cerere cu valoare redusă.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința din camera de consiliu din data de 12.09.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, 27.09.2017, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 06.04.2017 pe rolul acestei instanțe sub nr.8902/301/2017, reclamantul **CONSILIUL DE MEDIERE** a chemat în judecată pe pârâta **BIROU DE MEDIATOR**, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 900 lei reprezentând taxă anuală profesională pentru perioada 2014-2016. De asemenea, a mai solicitat cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat că la data de 04.10.2016 a fost emisă factura nr.2525, seria CM, având suma totală de 900 lei suma ce reprezintă: taxa lunară profesională pe anul 2014, în valoare de 300 lei; taxa anuală profesională pe anul 2015, în valoare de 300 lei; taxa anuală profesională pe anul 2016, în valoare de 300 lei. Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit ca taxa anuală profesională s-a stabilit în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006 iar mediatorii suspendați datorează o taxa anuală profesională de 100 lei. De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator;

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se afla în vigoare. Reclamantul a precizat faptul că pârâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1025 CPC.

În dovedire, a fost depus un set de înscrișuri (f.9-28).

Cererea a fost legal timbrată (f.32).

La data de 09.06.2017, pârâta a depus întâmpinare (f.73) prin care a solicitat respingerea cererii reclamantului.

În motivare, pârâta a arătat că la data de 10 octombrie 2016 i-a fost comunicată factura pentru suma totală de 900 lei reprezentând cuantumul taxei anuale profesionale pentru anii 2014, 2015 și 2016, urmând să achite această sumă de bani, cu toate că activitatea biroului său de mediere a încetat la începutul anului 2014, devenind inactiv, motiv pentru care nici nu a mai solicitat aplicarea vizei de funcționare pe legitimația de mediator începând cu anul 2015.

A precizat că deși a comunicat acest lucru reclamantului, acesta i-a remis totuși în octombrie 2016 factura de plata a taxei anuale profesionale, dar cu taxa aferenta unui birou de mediere activ de 300 lei anual (pentru birourile inactive sau suspendate taxa profesionala fiind în cuantum de 100 de lei anual, conform regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului - Hotărârea nr.196 și 197 din 25.02.2012, Hotărârea nr.723 din 23.02.2013).

Pârâta a mai arătat că factura a fost emisă cu încălcarea unui principiu de baza al contabilității, respectiv principiul independenței exercițiului financiar. Pentru aplicarea acestui principiu trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar - fiecare an calendaristic în parte. Pentru fiecare an calendaristic în parte se va stabili care sunt veniturile dar și cheltuielile pentru a se calcula în mod corect și legal impozitul pe venit. Ori emiterea unei facturi unice în octombrie 2016, pentru 3 ani calendaristici consecutivi încălcă un principiu de baza al contabilității și are ca efect un calcul eronat al impozitului pe venit pentru mediatorul, persoana fizică autorizată.

Pârâta a învederat faptul că nu a fost invitată la o procedură de conciliere sau mediere - medierea fiind activitatea pentru a cărei promovare și derulare a fost înființat Consiliul de Mediere, situație în care și-ar fi putut prezenta punctul de vedere susținut de documente justificative și ar fi putut propune o eșalonare a taxei de 100 lei stabilită pentru mediatorii inactivi.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.1030 CPC.

În dovedire, a depus un set de înscrisuri (f.74-94).

La data de 12.07.2017, reclamantul a depus cerere precizatoare (f. 97), prin care a arătat că înțelege să actualizeze cuantumul debitului datorat de parata și cu suma de 166,70 lei conform facturii nr/9483 seria CM din data de 12.06.2017, întrucât la data de 13.06.2017, pârâta a depus la Consiliu cererea de încetare a formei de exercitare a profesiei de mediator. A menționat că de la data de 09.06.2017 pârâta este suspendată, contrar celor susținute în întâmpinare, până la acea dată fiind activă pe Tabloul mediatorilor.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În conformitate cu prevederile art.1026 C.proc.civ. titlul privind procedura cererilor cu valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

Analizând dispozițiile legale menționate anterior, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile pentru judecarea cererii potrivit acestei proceduri speciale având în vedere că valoarea creanței (1066,70 lei) nu depășește pragul maxim de 10.000 lei iar prezentul litigiu nu se încadrează printre cele prevăzute la art.1026 alin.2 și 3 C.proc.civ. ca fiind exceptate de la aplicarea procedurii cererilor cu valoare redusă.

În fapt, prin Hotărârea din data de 17.09.2010 a Consiliului de Mediere, s-a constatat îndeplinirea condițiilor impuse de lege și de hotărârile Consiliului de mediere pentru înființarea biroului de mediator . BIROU DE MEDIATOR; în această calitate, în raport de prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a consiliului de mediere și ale statutului profesiei de mediator, pârâtei îi revenea obligația de a respecta hotărârile emise de respectivul consiliu, inclusiv aceea de a achita taxele profesionale stabilite prin Hotărârile Consiliului.

În speță, reclamantul urmărește obligarea pârâtei la plata taxei profesionale aferente anilor 2014-2016, în valoare totală de 900 lei, fiind emisă factura seria CM nr.2525/04.10.2016 și a sumei de 166,70 lei reprezentând taxă lunară profesională aferentă anului 2017 conform facturii seria CM nr.9483/12.06.2017.

Prin hotărârea nr. 196/25.02.2012 s-a decis de către Consiliul de Mediere plata de către mediatorii în activitate a unei taxe anuale de 300 lei ce se datorează anual începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare. Potrivit hotărârii nr.644/18.06.2010 emisă de Consiliul de Mediere, taxa anuală de administrare a Tabloului Mediatorilor se datorează de

către toți mediatorii autorizați înscriși în Tabloul Mediatorilor, începând cu anul fiscal următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare.

Instanța reține că prin actul de înființare a biroului de mediator pârâta s-a obligat să achite întocmai și la termen eventualele taxe stabilite de Consiliul de Mediere și să respecte hotărârile consiliului. Atât timp cât reclamantul a făcut dovada creanței pe care o deține împotriva pârâtei, aceasta din urmă avea obligația de a proba faptul că și-a îndeplinit obligația asumată și a achitat suma de bani solicitată prin prezenta acțiune. Ori, pârâta nu a făcut o astfel de dovadă.

Instanța constată că la data de 09.06.2017 pârâta s-a suspendat la cerere, iar prin hotărârea nr.141/07.07.2017, în baza cererii nr.2027/13.06.2017 formulată de pârâta în calitate de mediator, Consiliul de mediere a luat act de dizolvarea biroului de mediator și de încetarea formei de exercitare a profesiei de mediator și a constatat că începând cu data de 07.07.2017 pârâta a rămas fără formă de exercitare a profesiei, urmând a se radia din Registrul Formelor de Exercitare a Profesiei.

Instanța va avea în vedere dispozițiile art.14 alin.1 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, conform cărora exercitarea calității de mediator se suspendă: a) în cazul unei incompatibilități prevăzute de lege; în acest caz, mediatorul este obligat să încunoștințeze, în termen de 3 zile, Consiliul de mediere, în legătură cu această incompatibilitate; b) la cerere, făcută în scris de către mediator; c) ca sancțiune disciplinară, în condițiile stabilite la art. 39 alin. (1) lit. c). De asemenea, potrivit art.15 din același act normativ, calitatea de mediator încetează: a) la cerere, prin renunțare făcută în scris de către mediator; b) prin deces; c) în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 7 lit. a) și d); d) ca sancțiune disciplinară, în condițiile stabilite la art. 39 alin. (1) lit. d); e) în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune care aduce atingere prestigiului profesiei sau s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Instanța reține că, așa cum prevede art.16 din Legea nr.192/2006, suspendarea precum și încetarea calității de mediator se dispun sau, după caz, se constată de către Consiliul de mediere.

Coroborând dispozițiile legale anterior menționate, instanța reține că pârâta nu a făcut dovada că a încetat activitatea de mediator începând cu anul 2014 având în vedere că nu a formulat o cerere scrisă în acest sens prin care să aducă la cunoștința reclamantului acest aspect. Astfel, instanța constată că pârâta nu a urmat procedura de suspendare și încetare a activității de mediator reglementată de Legea nr.192/2006, iar simpla corespondență electronică nu poate echivala cu o comunicare legală a solicitării de a fi luată în evidență ca și mediator suspendat. Așadar, în lipsa unei cereri scrise în acest sens însoțite de dovada comunicării către reclamant, instanța consideră că pârâta datorează taxa anuală profesională de 300 lei calculată până la momentul la care s-a constatat încetarea formei de exercitare a profesiei de mediator prin hotărârea nr.141/07.07.2017, nefiind incidentă ipoteza mediatorilor suspendați sau inactivi care datorează o taxă lunară de 8,50 lei.

Instanța nu va reține susținerile pârâtei cu privire la aplicarea art.44 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere din 13.05.2007 întrucât vizează o altă ipoteză, și anume aceea în care în termen de un an de la autorizare mediatorul nu a făcut dovada înregistrării fiscale, caz în care va fi înscris ca mediator inactiv în Tablou, ori, în speță, de la data autorizării, și anume 17.09.2010, pârâta și-a îndeplinit obligația de a se înregistra fiscal în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii de autorizare, așa cum rezultă din declarațiile privind veniturile depuse.

Totodată, cu privire la vizarea legitimației de mediator, instanța reține că aceasta nu putea fi vizată din moment ce pârâta nu a achitat taxa datorată reclamantului, vizarea fiind condiționată de îndeplinirea acestei obligații conform art.1 din decizia nr.946/28.01.2011.

Pe cale de consecință, instanța reține că reclamantul a reușit să facă dovada pozitivă a existenței unei obligații de plată a pârâtei în sumă de 1066,70 lei și văzând și dispozițiile art.1270 Cod civil, instanța va admite cererea, astfel cum a fost precizată, și va dispune

obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 1066,70 lei reprezentând debit restant constând în taxă anuală profesională aferentă anilor 2014, 2015, 2016 și parțial 2017.

Față de dispozițiile art. 453 alin. 1 C.proc.civ., potrivit cărora partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat procesul să îi plătească cheltuielile de judecată, și față de cererea expresă a reclamantului în acest sens, instanța va obliga pârâta la plata cheltuielilor de judecată suportate de către reclamant cu prilejul soluționării cererii în cuantum de 50 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru (f.32).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE, CIF: 21500343, cu sediul în București, Șos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu pârâta BIROU DE MEDIATOR, CIF _____, cu sediul în _____

Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 1066,70 lei reprezentând debit restant.

Obligă pârâta la plata către reclamant cu titlu de cheltuieli de judecată a sumei de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

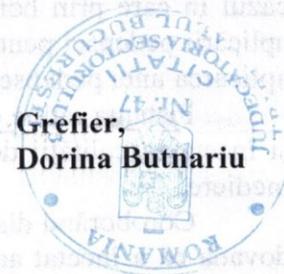
Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, care se va depune la Judecătoria Sectorului 3 București.

Pronunțata în ședință publică, azi, 27.09.2017.

**Președinte,
Elena Șalapa**

**Grefier,
Dorina Butnariu**

Red. E.S/tehn. B.D./4ex./16.12.2017